

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **P. M.**

skazanego za czyn z art. 158 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 kwietnia 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

Sądu Okręgowego w Rzeszowie

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sądu Rejonowy w Leżajsku wyrokiem z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt II K 248/21, skazał P. M. za czyn z art. 158 § 1 k.k. i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności oraz orzekł na rzecz pokrzywdzonego kwotę 5.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 24 listopada 2022 r., sygn. akt III Ka 364/22, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca skazanego, zamieszczając w niej m.in. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. W tym zakresie argumentował, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, negatywnie wpłynie też na jego rodzinę, w szczególności na sytuację

studiującego syna, który bez wsparcia finansowego ze strony ojca zapewne będzie zmuszony przerwać naukę. obrońca stwierdził również, że „doniosłość oraz zakres uchybień wytkniętych w zarzutach kasacyjnych przedmiotowemu wyrokowi, powinno bezspornie prowadzić do uchylenia wyroku oraz poprzedzającego go wyroku I instancji”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowy w Leżajsku określił ją jako oczywiście bezzasadną, nadto sprzeciwił się wnioskowi o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku twierdząc, że „nie ma ku temu najmniejszych podstaw”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowy wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie. Dla zastosowania instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., mającej charakter wyjątkowy, bowiem prowadzącej do odstąpienia od obowiązku bezzwłocznego egzekwowania orzeczenia, które stało się prawomocne i wykonalne (art. 9 § 1 k.k.w.), jest konieczne zaistnienie szczególnych względów. W pierwszej kolejności trzeba tu wskazać na sytuację, kiedy już wstępna analiza zarzutów podniesionych w kasacji, przy uwzględnieniu realiów sprawy prowadzi do wniosku, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia skargi, skutkujące wydaniem przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego. Pewne znaczenie ma przy tym stanowisko strony przeciwnej, w szczególności prokuratora, który jako rzecznik interesu publicznego jest zobowiązany do zajęcia możliwie obiektywnego stanowiska. Jak wspomniano, w niniejszej sprawie prokurator postuluje nieuwzględnienie wniosku. Niezależnie od tego trzeba mieć na uwadze, czy wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Uzasadnienie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku świadczy, że obrońcy P. M. znane są te uwarunkowania, jakkolwiek zbędnie nawiązał też do sytuacji syna skazanego, bowiem byłoby to stosowne w razie ubiegania się o odroczenie, względnie przerwę w wykonaniu kary pozbawienia wolności (art. 151 § 1, art. 153 § 2 k.k.w.). Tym niemniej obecnie nie ma powodów, by podzielić pogląd skarżącego o konieczności postąpienia po myśli art. 532 § 1 k.p.k. Nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, wypada wyrazić opinię, że na obecnym, wstępnym etapie

postępowania kasacyjnego, uwzględnienie skargi nie jawi się jako prawdopodobne w stopniu bardzo wysokim. Chociaż podnosi ona formalnie poprawne zarzuty rażącego naruszenia przez Sąd odwoławczy przepisów postępowania – art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., to w niemałym stopniu zbliża się do apelacji, w uzasadnieniu koncentrując uwagę na ocenie dowodów i powtarzając argumenty przedstawione w zwykłym środku zaskarżenia mające wykazać, że wyjaśnienia skazanego, a nie zeznania pokrzywdzonego zasługiwały na wiarę. W tym względzie prokurator odnotował „powtórzenie przez obrońcę skazanego w kasacji zarzutów wskazanych w apelacjach od wyroku Sądu Rejonowego w Leżajsku”. Jest faktem, że niektóre kwestie podjęte w apelacjach, np. dotyczące S. O. i D. K. nie znalazły odbicia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jednak przedwczesne byłoby już obecnie twierdzenie, że mogło to mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Jeżeli uchylene (nie zmiana, jak we wniosku kasacji – zob. art. 537 § 1 k.p.k.) zaskarżonego wyroku nie jawi się jako w bardzo wysokim stopniu prawdopodobne, to zarazem dyskusyjny jest pogląd, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Dodatkowo należy wspomnieć o niepodniesionej w kasacji kwestii orzekania w niniejszej sprawie przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie obsadzony przez delegowanego do tego Sądu sędziego sądu niższej instancji. Zagadnienie, czy rodzi to konsekwencje rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej, będzie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w sprawie o sygnaturze I KZP 3/23, których wynik zostanie wzięty pod uwagę przy orzekaniu w niniejszej sprawie, z uwagi na treść art. 536 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak na wstępie.

